

P6\_TA(2007)0084

## Gwatemala

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie Gwatemali

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Gwatemali, w szczególności rezolucje z dnia 18 maja 2000 r.<sup>(1)</sup>, 14 czerwca 2001 r.<sup>(2)</sup>, 11 kwietnia 2002 r.<sup>(3)</sup>, 10 kwietnia 2003 r.<sup>(4)</sup>, 7 lipca 2005 r.<sup>(5)</sup> oraz z dnia 26 października 2006 r. w sprawie postępowania przeciw Jose Efrainowi Rios Montt<sup>(6)</sup>,
  - uwzględniając porozumienie między rządem Gwatemali a ONZ dotyczące utworzenia międzynarodowej komisji śledczej ds. bezkarności sprawców w Gwatemali (CICIG) zawarte 12 grudnia 2006 r.,
  - uwzględniając stanowcze i stałe zaangażowanie Parlamentu na rzecz zapewnienia przestrzegania porozumień pokojowych i praw człowieka w Gwatemali,
  - uwzględniając umowę o dialogu politycznym i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy z drugiej strony, przyjętą w dniu 15 grudnia 2003 r.,
  - uwzględniając stanowisko Parlamentu Środkowoamerykańskiego (PARLACEN) w sprawie zamordowania trzech posłów z Ameryki Środkowej,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 19 lutego 2007 r. trzech pochodzących z Salwadoru posłów do Parlamentu Środkowoamerykańskiego, Eduardo José D'Aubuisson Munguía, William Rizziery Pichinte Chávez i Ramón González Rivas, oraz ich kierowca Gerardo Napoleón Ramírez zostali brutalnie zamordowani w drodze na posiedzenie plenarne PARLACEN, a ich zwęglone i porzucone ciała znaleziono w pobliżu stolicy Gwatemali,
- B. mając na uwadze, że domniemani sprawcy zbrodni (Luis Arturo Herrera López, José Estuardo López, José Adolfo Gutiérrez i Marvin Escobar Méndez), zajmujący odpowiedzialne stanowiska w wydziale dochodzeń kryminalnych w departamencie policji w Gwatemali, zostali następnie zabici w ściśle strzeżonym więzieniu, gdzie ich przetrzymywano, w dziwnych, dotychczas niewyjaśnionych okolicznościach,
- C. mając na uwadze podejrzenie, że zabójstwa te stanowiły próbę udaremnienia dochodzenia zmierzającego do wykrycia osób, które podlegały do zamordowania posłów do PARLACEN,
- D. mając na uwadze, że dziennikarzom telewizyjnym, którzy zajmowali się zabójstwem czterech oficerów policji, od czasu wyemitowania raportu grożono śmiercią,
- E. mając na uwadze, że zdaniem ekspertów z dziedziny praw człowieka w Gwatemali co roku popełnianych jest kilka tysięcy zabójstw, a tylko w 2 % przypadków dochodzi do aresztowania podejrzanych; mając na uwadze, że już w 2007 r. zamordowano również działaczy związkowych (na przykład Pedra Zamorę w Puerto Quetzal), przywódców chłopskich i ich rodziny, i że w czasie dochodzeń świadkowie przypadków ludobójstwa, prawni przedstawiciele ofiar ludobójstwa i różne organizacje broniące praw człowieka spotykają się z groźbami, kradzieżami i włamaniami;

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 59 z 23.2.2001 r., str. 286.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 53 E z 28.2.2002 r., str. 403.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 127 E z 29.5.2003 r., str. 688.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 64 E z 12.3.2004 r., str. 609.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 157 E z 6.7.2006 r., str. 494.

<sup>(6)</sup> Teksty przyjęte, P6\_TA(2006)0466.

Czwartek, 15 marca 2007 r.

- F. mając na uwadze, że wiceprezydent Eduardo Stein przyznał, że zwalczanie zorganizowanej przestępczości jest niezwykle trudne, kiedy zakorzeni się ona w samych instytucjach publicznych; mając na uwadze, że omawiany przypadek unaocznia, jak głęboko zorganizowana przestępczość przeniknęła gwatemalską policję, ukazuje rosnące poczucie bezkarności i spadające bezpieczeństwo publiczne, a także wskazuje na potrzebę przyjęcia odpowiedzialności politycznej,
1. potępia z mocą wszystkie te zabójstwa i składa kondolencje rodzinom ofiar;
  2. oczekuje od rządu Gwatemali zagwarantowania pełnej niezależności, swobody i bezpieczeństwa gwatemalskim organom sądowiczym prowadzącym dochodzenie w sprawie opisywanych zbrodni; wzywa do pełnej współpracy gwatemalskich i salwadorskich organów politycznych, sądowiczych i policyjnych w celu wyjaśnienia faktów;
  3. wzywa parlament Gwatemali do ratyfikowania porozumienia CICIG,
  4. zwraca się do Unii Europejskiej i rządu Gwatemali o zwołanie grupy doradczej w sprawie Gwatemali z udziałem głównych państw donatorów w celu wspierania wdrożenia CICIG i propagowania krajowej debaty na temat bezkarności;
  5. wzywa parlament Gwatemali do ratyfikowania Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego przyjętego w dniu 17 lipca 1998 r. i do dostosowania przepisów krajowych do obowiązków wynikających ze Statutu Rzymskiego i innych właściwych przepisów prawa międzynarodowego;
  6. wzywa rząd Gwatemali do przyjęcia środków ochrony pracowników wymiaru sprawiedliwości, ofiar zbrodni przeciwko ludzkości, które dochodzą sprawiedliwości, działaczy broniących praw człowieka oraz świadków mogących pomóc w prowadzeniu śledztw;
  7. przyjmuje z zadowoleniem przeprowadzoną przez rząd restrukturyzację i oczyszczanie sił bezpieczeństwa;
  8. wyraża poparcie dla ludności i władz Gwatemali, zachęcając ich do kontynuowania utrzymywania w mocy rządów prawa i wspierania rozwoju gospodarczego, społecznego i politycznego, który przyczyni się do pokoju i narodowego pojednania;
  9. wzywa Komisję, by w jej strategii współpracy z Gwatemalą na lata 2007-2013 zaakcentowała wspieranie rządów prawa, zwalczanie bezkarności, pełne przestrzeganie praw człowieka oraz wspieranie rządu Gwatemali w budowaniu potencjału do tworzenia sił bezpieczeństwa w oparciu o kryteria poszanowania praw człowieka;
  10. podkreśla, że władze państwa, w którym znajduje się siedziba PARLACEN, muszą bezwzględnie czuwać nad bezpieczeństwem i gwarantować nietykalność osobistą posłów do PARLACEN oraz bezpieczeństwo jego posiedzeń;
  11. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Gwatemali, Salwadoru i pozostałym państw Ameryki Środkowej oraz Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu.

**P6\_TA(2007)0085**

## **Kambodża**

### **Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie Kambodży**

*Parlament Europejski,*

— uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 stycznia 2005 r.<sup>(1)</sup>, 10 marca 2005 r.<sup>(2)</sup> i 19 stycznia 2006 r.<sup>(3)</sup> w sprawie Kambodży oraz rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie<sup>(4)</sup>,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 247 E z 6.10.2005 r., str. 161.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 320 E z 15.12.2005 r., str. 280.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 287 E z 24.11.2006 r., str. 334.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 285 E z 22.11.2006 r., str. 129.